

१२ सर्गः अथेत्यादि । अनन्तरं विभीषणमुपेतं सेतुबन्धचिन्ताकाले
ज०म० राममुपगतवानिति द्रष्टव्यं अन्यथा वक्ष्यमाणप्रभातकथनं
विरुध्येत पवनसुतगिरा हनूमद्वचनेन सचरितोऽयमिति विदितं
सुचरितं येन नृपतिः रामः गिरिगुरुहृदयः गिरिवत् गुरु अप्र
कम्पं हृदयं यस्य सलिलसमुदयैः जलपूर्णघटे स्थितैः स्वपुरपति
करैः लङ्काधिपतिं कुर्वन्तीति हेतौ टः अमदयत् हर्षितवान् मदी
हर्षद्वयस्य हेतुमण्यन्तस्य घटादित्वान्मित्वे ह्रस्वं मुदितपरि
जनं स्वामी लङ्काधिपत्येऽभिषिच्यत इति तस्य दृष्टानुजीविन
इत्यर्थः ॥ ८७ ॥

इति भट्टिकाव्यटीकायां जयमङ्गलाख्यायां प्रसन्नकाण्डे भावि
कत्वप्रदर्शनं तृतीयः परिच्छेदः काव्यस्य विभीषणागमनो नाम
द्वादशः सर्गः ॥

भ० अथेत्यादि । अनन्तरं उपगतं तं विभीषणं नृपतीरामः
सलिलसमुदयैरभिषेकजलसमूहैर्हेतुभिरमदयत् हर्षितवान् तं
कीदृशं पवनसुतस्य हनूमतोगिरा वचनेन विदितं ज्ञातं शोभन
चरित्रं यस्य मुदितालङ्काधिपतित्वे स्वामी अभिषिक्त इति तुष्टाः
परिजना अमात्याश्चत्वारो यस्य नृपतिः कीदृशः गिरिवद्गुरु
निष्कम्पं हृदयं यस्य स तथा सलिलसमुदयैः कीदृशैः स्वपुरपति
करैः लङ्काधिपत्यं कुर्वद्भिः मदीभिर्यजिहर्षे जिःप्रेरणे घटादि
त्वात् ह्रस्वः कृञः सकुष्टइति टः पूर्वोक्तं वृत्तं ॥ ८७ ॥

इतिसद्वैद्यहरिहरखानवंशसम्भवगौराङ्गमल्लीकात्मजश्रीभर
तसेनविरचितायां मुग्धबोधिन्यां भट्टिकाव्यटीकायां विभीषणागमनो
नाम द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥